

Sonet

Bogomil Fatur

Ves svet je srcu bil neskončno drag,
od nežnih razodetij vedno nov,
nad njim se lil je božji blagoslov
kot v zarji nad oazo zlat oblak.

Kjerkoli me je spremljal njen korak,
iz žlahtnih tal se vsul je plaz cvetov,
raz vsako vejico iz vseh vrtov
žarel je v solnčni slavi sad sladak.

Zdaj je to milo luč pogasil mrak,
ves svet kot prvi dan je pust in gol,
in pred portalom sam, sramotno nag,

izgnan v temó, ničesar več gotov,
zastonj strmim čez neprestopni prag
v zapravljenega raja srečni krov.

Meditacija

Lili Novy

Kaj res proti noči hitimo,
ko vendar krog nas se še komaj dani?
Joj, kakor da blodimo mimo
vseh svetih in svetlih stvari!

Prav kakor da nihče ne ljubi
in Judežev vsak je med nami poljub,
v kozarce pa, slepi v pogubi,
si k vinu prilivamo strup!

Kaj smo jih zares pozabili
nekdanje prelepe, velike želje?
Peklenski skušnjavec nas sili
prodajati čisto srce.

Vi srečni očetje ubogi,
ki visel nad vami polnočni je svod,
a v stiski in črni nadlogi
zaupali v sončni ste vzhod,